

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อให้ทำลูกสวยงาม(เช่นดอกไม้) ลูกๆ ผู้เป็นดอกไม้ไม่สามารถจะเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ฝ่าแต่ให้ความสุขเสมอ

คำถาม: ลูกๆ ต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งในสิ่งใด?

คำตอบ: อยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งในปฏิสัมพันธ์ของลูก ด้วยการพิจารณาความคิด คำพูด และการกระทำของลูกสติปัญญาของลูกต้องลิ้มความกลัวทั้งหมดต่อความคิดเห็นของผู้อื่นและสิ่งทีพวกเขาจะพูดและระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของโลกที่มีกิเลส ตรวจสอบตนเอง: ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากมายเพียงไร? ฉันได้กลายเป็นผู้ที่มีอารยธรรมเช่นลักษมีและนารายณ์หรือไม่? มากเพียงไรที่ฉันได้กลายเป็นผู้ที่สวยงาม(เช่นดอกไม้)?

โอมชานติ ชีพบาบาว่าลูกๆ ของท่านคือดวงวิญญาณ ลูกๆ ต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องลิ้มร่างของลูกและจดจำชีพบาบา ชีพบาบาพูดว่า: พ่อสอนลูกๆ ชีพบาบานั่นไม่มีตัวตนและลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกพ่อเองก็มาเพื่อเล่นบทบาทของท่านด้วย ลูกรู้ว่าตามแผนของละครพ่อมาและทำให้ลูกสวยงามดังนั้นลูกต้องละทิ้งข้อบกพร่องทั้งหมดและกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรม ผู้ที่มีคุณธรรมนั้นจะไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร พวกเขาไม่เคยเพิกเฉยต่อสิ่งที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาจัดความทุกข์ของใครก็ตามที่กำลังประสบกับความทุกข์ เมื่อพ่อมาความทุกข์ของทั้งโลกนั้นจะถูกขจัดออกทั้งไปอย่างแน่นอน พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก: ทำความเพียรพยายามมากเท่าที่จะเป็นไปได้และฝ่าแต่จะจัดความทุกข์ของทุกคน เพียงด้วยการทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ด้วยการไม่ทำความเพียรพยายามสถานภาพของลูกก็จะลดลงไปและแล้วนั้นก็กลายเป็นการสูญเสียวงจรแล้ววงจรเล่า พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ พ่อไม่ต้องการให้ลูกๆ ประสบกับความสูญเสียใด ผู้คนในโลกก็ไม่รู้ถึงกำไรและขาดทุนและดังนั้นลูกๆ ต้องมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกต้องฝ่าแต่ทำตามศรัทธา แม้ว่าสติปัญญาของลูกจะเร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่นจงเพียรพยายามและตรวจสอบว่าเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง อย่างน้อยที่สุดลูกก็จะไปสู่สวรรค์แต่ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ พ่อแม่ของเด็กๆ นั่นก็พูดว่า: ลูกๆ ของเราควรจะศึกษาในโรงเรียนและได้รับสถานภาพที่สูง ที่นี้ไม่มีใครรู้สิ่งใด ญาติมิตรของลูกก็ไม่รู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษาใด ในการศึกษาเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของลูกรู้ทุกสิ่ง ที่นี้บ้างก็รู้และผู้อื่นก็ไม่รู้ พ่อของใครบางคนนั้นก็จะมีถึงสิ่งนี้แต่พี่น้องหญิงชายของเขานั้นก็อาจจะไม่รู้ แม่ของใครบางคนก็จะรู้ถึงสิ่งนี้แต่พ่อนั้นก็อาจจะไม่รู้เพราะการศึกษานี้และผู้เดียวที่กำลังสอนการศึกษานี้แก่ลูกนั้นพิเศษสุดลูกเข้าใจตามลำดับกันไป พ่ออธิบายว่าลูกเคยทำบาปผิดมาอย่างมากและนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วย ผู้ที่ได้เคยทำบาปผิดมาอย่างมากมานั้นก็คือผู้ที่ได้รับความรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีของบัณฑิตกำลังจะสิ้นสุดลงแล้วในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นเคยมีการกล่าวถึงมีว่าเธอได้ละทิ้งความคิดเห็นของสังคมและระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของครอบครัว ที่นี้ลูกต้องละทิ้งระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตทั้งหมดของสกุลที่มีกิเลส ลูกจะต้องละทิ้งทุกสิ่งจากสติปัญญาของลูก ลูกไม่ได้ชอบสิ่งใดของโลกที่มีกิเลสนี้ ผู้ที่ทำการที่เป็นบาปนั้นก็ไม่ได้เป็นที่ชื่นชอบเลย พวกเขาทำลายโชคของตนเอง จะไม่มีพ่อใดที่ชอบให้ลูกๆ ของตนรบกวนผู้อื่นหรือไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่าไม่ได้มีลูกๆ เช่นนั้นที่นั่น ชื่อที่แท้จริงของพวกเขาชื่อเทพ เป็นชื่อที่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง! ลูกต้องตรวจสอบตนเอง: ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งในตัวฉันไหม? ลูกต้องอดทนด้วยเช่นกัน เป็นเรื่องของโยคะของสติปัญญา การบรรพชาหวนขึ้นอย่างยิ่ง ไม่มีเรื่องของการบรรพชาในการจดจำระลึกถึงพ่อแต่ใช้ มายานั่นก็เป็นเหตุของอุปสรรคในสิ่งนี้ ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับเธออย่างมาก ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือมายา ลูกรู้ว่าไม่ว่าลูกจะเคยทำอะไรก็ตามในทุกๆ วงจร ความเพียรพยายามที่ถูกต้องแม่นยำอย่างยิ่งเดียวกันนั้นที่ลูกเคยทำทุกๆ วงจรก็ได้ทำขึ้นในเวลานี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้พวกเรานั้นได้กลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าและแล้วในยุคทองพวกเราก็จะมีความสุขอย่างยิ่ง พ่ออธิบายในวิธีนี้ทุกๆ วงจร นี่ไม่ใช่บางสิ่งใหม่ นี่คือบางสิ่งเก่ามาก พ่อต้องการให้ลูกๆ กลับมาสวยงามอย่างสมบูรณ์ พ่อทางร่างก็จะต้องการให้ลูกๆ ของเขาสวยงามด้วยเช่นกัน พ่อเหนือโลกมาเพื่อเปลี่ยนนามเป็นดอกไม้ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่งกับปฏิสัมพันธ์ของลูกในแง่ของความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่งกับทุกอวัยวะทางร่างกาย มายานั้นหลอกลวงอย่างยิ่ง ลูกต้องระมัดระวังเธออย่างมาก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่สายตาของลูกเคยเป็นอาชญากร ในชาติเกิดเดียวที่ต้องมีการทำให้สายตานั้นมีอารยธรรมเหมือนกับสายตาของลักษมีและนารายณ์ พวกเขานั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม ไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใดๆ ที่นั่น ราวเอนนั้นก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น นี่ไม่ใช่บางสิ่งใหม่ ลูกได้เคยประกาศสิทธิในสถานภาพนั้นหลายต่อหลายครั้งมาก่อน โลกไม่รู้สิ่งใดเลยว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอะไร พ่อมาเพื่อเติมเต็มทุกความปรารถนาของลูก ความ

ปรารถนาที่ไม่มีบริสุทธินั้นเป็นของราวัน ความปรารถนาของลูกนั้นบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่มีความปรารถนาที่เป็นอาชญากรใดๆ ลูกๆ ต้องก้าวไปด้วยคลื่นของความสุข ไม่มีใครพูดถึงความสุขที่ล้นเหลือของลูก พวกเขาพูดถึงความทุกข์พวกเขาไม่ได้พูดถึงความสุข ลูกๆ นั้นก็มีความปรารถนาเดียวเท่านั้นและนั่นคือการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะถูกชำระให้บริสุทธิ์โดยการจดจำระลึกถึงท่าน ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งในโลกใหม่คือเทพเหล่านี้ จงมองดูว่าลูกได้รับพลังมากมายเพียงไรด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และได้รับอาณาจักรของโลกที่บริสุทธิ์เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่ามีพลังอย่างมากในศาสนาเทพนี้ พวกเขาได้รับพลังนี้จากที่ใด? จากพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกสามารถจะมีภาพหลัก 2-4 ภาพในบ้านของลูกและทำงานรับใช้อย่างมากมายด้วยภาพเหล่านั้น เวลานั้นจะมาถึงเมื่อจะมีการห้ามไม่ให้ออกจากบ้านในเวลากลางคืน(เคอร์ฟิว)ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถจะไปที่ไหนได้ ลูกคือบราห์มินผู้ที่ถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ความรู้นั้นง่ายตายอย่างยิ่ง มีความสงบอย่างมากในสถานที่ที่ทั้งครอบครัวนั้นอยู่ในความรู้ เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งสำหรับพวกเขา ขอให้ดูภาพหลัก 2-4 ภาพวางไว้ในบ้านของลูก ภาพของตรีมูรติ วงจร ต้นไม้ และบันไดนั้นก็เพียงพอ พร้อมกันกับสิ่งเหล่านั้นมีโปสเตอร์ที่แสดงให้เห็นด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าของกิตะไม่ใช่กฤษณะ โปสเตอร์นั้นก็ติดด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ไม่มีเรื่องของการใช้จ่ายเงินทองในสิ่งนี้ ลูกมีภาพ ด้วยการมองดูภาพความรู้ก็เข้าไปสู่สำนักของลูก ลูกสามารถเพียงแต่จะมีห้องเล็กๆ ที่ซึ่งลูกสามารถจะนอนหลับได้ด้วยเช่นกัน หากลูกเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาก็สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกอาจจะกำลังนำประโยชน์แต่กระนั้นก็ตามพ่อก็เฝ้าแต่เตือนลูก: ลูกสามารถทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ ผู้คนก็เก็บรูปบูชาของฐากูรจี ที่นี้มีสิ่งต่างๆ ที่จะต้องอธิบายด้วยเช่นกัน เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่วในวัดในหนทางของบัคตีแต่ลูกไม่รู้ว่าเป็นใคร ผู้คนกราบไหว้บูชาบูชาของเทพในวัดและแล้วพวกเขาก็ไปและจมน้ำบูชาเหล่านั้นในน้ำ มีความไม่รู้อย่างมากมาย! พวกเขากราบไหว้บูชาผู้ที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วก็นำรูปบูชาเหล่านั้นไปและนำไปไว้ในทะเล พวกเขาแม้กระทั่งนำคณศ เทวี และสรัสวตีไปจมน้ำ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ท่านอธิบายสิ่งเหล่านั้นทุกๆ วงจร ท่านทำให้ลูกตระหนักรู้ถึงสิ่งที่ลูกเคยทำ ลูกๆ ควรจะมีความไม่ชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพ่อนั้นเฝ้าแต่อธิบายอย่างมากและพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกกำลังทำอะไร? สิ่งนี้เรียกว่าแม่น้ำของยาพิช ไม่ใช่ว่ามีมหาสมุทรของน้ำนมที่นั่น แต่ทุกสิ่งที้นั้นนั้นอุดมสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดที่ต้องใช้จ่ายเงินทอง ในความเป็นจริงไม่มีธนบัตรที่นั่น ลูกเห็นแต่เหรียญทองเท่านั้นในทุกหนแห่งและแม้แต่อาคารนั้นก็เป็ทอง อิฐนั้นก็ทำมาจากทอง ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าทองและเงินไม่ได้มีคุณค่าใดๆ ที่นั่น ที่นั่นสิ่งเหล่านั้นมีค่าอย่างมาก ลูกรู้ว่ามีกรรมในทุกอย่าง มนุษย์คือมนุษย์ แม้แต่เทพเหล่านั้นก็เป็นมนุษย์แต่พวกเขานั้นก็เรียกว่าเป็นเทพ ผู้คนก็ไปและสารภาพนัยที่สกปรกของเขาเองเบื้องหน้าเทพ(รูปบูชา)เหล่านั้น พวกเราคือคนบาปที่ตกต่ำ พวกเราไม่มีคุณธรรมใด ลูกๆ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก: พวกเรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพนั้นมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกรู้ว่าผู้คนไปที่วัดแต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าเทพเหล่านั้นเป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน พวกเราเองนั้นก็เป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตามพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเราคือผู้ที่มีการร่ายที่เปื้อนเช่นปีศาจ ในเวลานี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นเคยไม่มีค่าเพียงไร ลูกเคยไปเบื้องหน้าพวกเขา(รูปบูชา)และร้องเพลง: ท่านนั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม เวลานี้พ่ออธิบาย: พวกเขามีชีวิตอยู่ในอดีต พวกเขาเคยมีคุณธรรมที่สูงส่งและมีความสุขที่ล้นเหลือ เวลานี้พวกเขานั้นได้อยู่อย่างมีความสุขที่สุด ในเวลานี้ก็เลิบทิ้งทำปราชญ์อยู่ในทุกคน เวลานี้ลูกมีศรัทธาว่าลูกนั้นได้ตกลงมาจากยอดสุดจนถึงพื้นอย่างไร ผู้คนของบาร์ตันเคยมั่งคั่งอย่างยิ่งเวลานี้ผู้คนก็เฝ้าแต่สะสมหนี้สินอย่างมากมาย เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ฤาษีและมุนีเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า “พวกเราไม่รู้ สิ่งนั้นหรือสิ่งนี้ (เนติ เนติ)” เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้บอกสัจจะ: พวกเขานั้นไม่รู้ทั้งพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง แม้กระทั่งในเวลานี้ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้สิ่งนี้ แม้แต่ชัชชาสซีที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ก็ไม่รู้ ในความเป็นจริงเป็นลักษมีและนารายณ์นี้ ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่พวกเขานั้นบริสุทธิ์เสมอ แม้แต่พวกเขาก็ไม่รู้ ดังนั้นใครอื่นจะรู้ได้อย่างไร? พ่ออธิบายสิ่งที่แสนจะง่ายตายแต่ลูกๆ บางคนก็ลืม ผู้ที่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างดีมากนั้นก็เป็นผู้ที่อ่อนหวานอย่างยิ่ง ยิ่งลูกเห็นคุณธรรมที่หวานชื่นมากในลูกเพียงไรหัวใจก็จะอยู่อย่างมีความสุขมากขึ้นเท่านั้น บ้างแม้แต่ประณามชื่อ ที่นี้พวกเขาประณามทั้งสาม พ่อ ครู และสัทกูร ด้วยการประณามพ่อที่แท้จริงครูที่แท้จริงและสัทกูรก็จะมีอาการสะสมการลงโทษถึง 3 เท่า อย่างไรก็ตามลูกๆ บางคนก็ไม่ได้มีความเข้าใจใดๆ เลย พ่ออธิบายว่าอย่างแน่นอนจะมีบางคนเช่นนั้น มายานี้ก็ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกันเธอทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วพ่อก็ทำให้ลูกไปสู่ความบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้กลายเป็นสิ่งนั้นตามลำดับกันไป ผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนี้มี

สองคน: รัมและราวัน รัมนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนก็พร่ำชื้อรัมและแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาก็คารวะต่อชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขานับชื่อของดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่ต้องนับสิ่งใด ลักษณะและนารายณ์นี้เคยบริสุทธิ์เคยเป็นโลกของพวกเขาก็ในเวลานี้สิ่งนั้นได้กลายเป็นอดีต นั่นก็เรียกว่าสวรรค์ โลกใหม่ เมื่ออาคารถนั้นเก่าอาคารถนั้นก็มีความควรแก่การรื้อถอนเท่านั้น โลกนี้เองก็เป็นเช่นนั้นด้วย ในเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านี้และทำให้ผู้อื่นเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น พ่อจะไม่ไปหาทุกคนเพื่ออธิบายแก่พวกเขา ลูกๆ นั้นอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าลูกต้องทำงานรับใช้ที่พ่อสอนลูกเท่านั้น ของลูกคืองานรับใช้ของพระเจ้าเท่านั้น บาบานั้นได้ให้ไหของความรู้แก่ลูกๆ ผู้เป็นแม่เพื่อทำให้ชื่อของลูกนั้นสูงส่ง ไม่ใช่ว่าผู้ชายไม่ได้รับสิ่งนี้ ทุกคนได้รับสิ่งนั้น เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นชาวสวรรค์ที่มีความสุขเพียงไร ไม่ได้มีใครที่ไม่มีความสุขที่นั่น ในเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันและพวกเรากำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่นั้น ในเวลานี้เป็นยุคเหล็กโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ ราวกับว่ามนุษย์นั้นได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเหมือนวัวอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องถูกลืมในเวลานี้ สิมร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เมื่อไม่มีดวงวิญญาณในร่างกายร่างกายนั้นก็ไม่สามารถทำอะไร ผู้คนก็มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างของพวกเขามาก: ร่างนั้นได้ถูกเผาดวงวิญญาณก็ได้จากไปและรับอีกร่างหนึ่งแต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่ร่ำร้องในความทุกข์ระทมถึง 12 เดือน ในเวลานี้เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณละร่างของลูกอย่างแน่นอนที่ลูกจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงตามลำดับกันไป ผู้ที่มีความรู้เล็กน้อยเท่านั้นก็จะเกิดในครอบครัวที่ธรรมดา ผู้ที่มีความรู้ที่สูงส่งจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงส่ง มีความสุขมากมายที่นั่น อัจจะถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เพิกเฉยต่อสิ่งที่พ่อบอกลูก กลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและให้ความสุขแก่ทุกคน ทำความเพียรพยายามและขจัดความทุกข์ของทุกคน
2. อย่าได้ตกภายใต้อิทธิพลของกิเลสและเหตุอันเองจึงทำกรรมที่เป็นบาป อยู่อย่างอดทนอย่าได้มีความปรารถนาที่เป็นอาชญากร

พร: ขอให้ลูกเฉลิมฉลองวิธีการทางจิตโดยการเป็นมานมามะบาฟ และกลับมาทักทายกับพ่อ

การเฉลิมฉลองอนุสรณ์ในยุคบรรจบพบกันหมายถึงกลับมาทักทายพ่อ นี่เป็นการเฉลิมฉลองของยุคบรรจบพบกัน มีการเฉลิมฉลองอย่างมากแต่เฉลิมฉลองขณะที่เฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อ ไม่ใช่เพียงในรูปของความบันเทิงแต่เฉลิมฉลองและสนุกสนานกับสิ่งนั้นขณะที่เป็นมานมามะบาฟ ความบันเทิงทางจิตในวิธีการทางจิตเป็นสิ่งที่ไม่สูญสลาย วิธีของดีพมาลาของยุคบรรจบพบกันคือการจบสิ้นบันชีเก่าและให้ทุกๆ ความคิดและทุกขณะนั้นใหม่ นั่นคือให้สิ่งนั้นเป็นไปทางจิต ความคิด สันสการ์และธรรมชาติ กิจกรรมและพฤติกรรมเก่าเป็นหนี้จากราวัน จบสิ้นสิ่งเหล่านั้นด้วยความคิดที่มุ่มมั่นเดียว

คติพจน์: แทนการมองดูสถานการณ์มองดูที่ตนเองและพ่อ

*** โอม ชานติ ***